

تجلى آيات و روایات در شخصیت الگویی شهید مطهری^۱

محمد فاکر میبدی^۲

زینب طبیی^۳

فاطمه فاکر^۴

چکیده

روش تربیت الگویی، یکی از روش‌های فراگیر و مؤثر در تربیت انسان است. این روش در سرتاسر زندگی و ابعاد مختلف حیات انسان کاربرد دارد و از آنجاکه محتوای تربیت را به صورت عینی و عملی ارایه می‌دهد، در انتقال مفاهیم و آموزش برنامه‌های تربیتی، مؤثر است. در این روش، یکی از مسایل مهم در هر جامعه، شخصیت‌هایی هستند که می‌توانند به عنوان الگویی مناسب، سرمشق دیگران باشند. مسئله‌ای که قرآن کریم و روایات معصومین ﷺ از آن سخن گفته‌اند و بر بهره‌گیری از الگو و پیروی از اسوه‌های حسنی تأکید کرده‌اند. از شخصیت‌های معاصر که می‌تواند الگویی موفق برای نسل حاضر حوزوی و دانشگاهی باشد؛ استاد شهید مرتضی مطهری است. شخصیتی که افزون بر دانش فراوان، مسلح به سلاح ایمان، زیننده به فضای اخلاقی و مجهر به برهان و منطق بود و در کنار روشنگری، پاییند به آموزه‌های قرآن و عترت و در عین بلندمرتبگی علمی، در نهایت خصیع و فروتنی در برابر دیگران و نمونه تمام عیار یک انسان مطلوب و منطبق با آموزه‌های قرآنی و روایی بود. در این مقاله تلاش شده است با بهره‌گیری از آیات و روایات و منابع مکتوب کتابخانه‌ای و ابزار فیش برداری، شخصیت الگویی شهید مطهری از زوایای مختلف سیاسی، اخلاقی، اجتماعی و علمی بررسی شود.

واژه‌های کلیدی: قرآن کریم، روایت، شهید مطهری، الگو، انقلاب اسلامی.

۱. تاریخ دریافت: ۹۸/۸/۱۶ تاریخ پذیرش: ۹۸/۱۱/۲۶

۲. استاد گروه علوم قرآن و حدیث جامعه المصطفی ﷺ العالمیه، m_faker@miu.ac.ir

۳. استادیار علوم قرآن و حدیث دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران، ztayyebi62@gmail.com

۴. دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان قم پردیس حضرت معصومه ﷺ، (نویسنده مسئول) fatemehfaker@gmail.com

مقدمه

در تاریخ بشریت بزرگانی در آسمان علم و عمل درخشیده‌اند که همچون مشعل فروزانی راه زندگی انسان‌های دیگر را روشن کرده و تلاش کرده‌اند تا مروج افکاری نوین برای انسان‌های جستجوگر و پویندگان حقیقت باشند. در رأس این هرم انسانی، انبیای بزرگ الهی و پیشوایان معصوم علیهم السلام قرار دارند. پس از آنان عالمان و دانشمندان اسلامی که به حق وارثان این رسالت بزرگ هستند، جای دارند که پرچم این حرکت بزرگ را برداش گرفته‌اند.

یکی از این ستارگان پرفروغ طریق حقیقت، استاد شهید مرتضی مطهری است که امام خمینی رهنما، وی را درختی پرثمر نامید و فرزند عزیزش خواند (۱۲/۵۸). این شهید بزرگوار با توان کردن عمل با ایمان، اخلاق با عرفان، برهان با قرآن و علم با حکمت، جامعه جاهلی و ظلمت‌زدهی عصر خود را با انوار تابناکش، روشن کرد و در آخر با شهادت مظلومانه خویش، مانند ستاره‌ای در آسمان اسلام درخشید. در بخشی از پیام امام راحل در شهادت این شهید بزرگوار و متفکر و فیلسوف و فقیه عالی مقام آمده است:

«من فرزند بسیار عزیزی را از دست داده‌ام و در سوگ او نشستم که از شخصیت‌هایی بود که حاصل عمرم محسوب می‌شد. در اسلام عزیز به شهادت این فرزند برومند و عالم جاودان ثلمه‌ای وارد شد که هیچ چیز جایگزین آن نیست. تبریک از داشتن این شخصیت‌هایی فدکار که در زندگی و پس از آن با جلوه خود نورافشانی کرده و می‌کنند. من در تربیت چنین فرزندانی که با شعاع فروزان خود مردگان را حیات می‌بخشند و به ظلمت‌ها نور می‌افشانند، به اسلام بزرگ، مربّی انسان‌ها و به امّت اسلامی تبریک می‌گویم. من اگر چه فرزند عزیزی که پاره تنم بود از دست دادم، لکن مفتخرم که چنین فرزندان فدکاری در اسلام وجود داشت و دارد» (۱۲/۵۸).

از آنجاکه جامعه کنونی ما و بویژه جوانان نیازمند شناخت الگویی مناسبند؛ چراکه در دوره جوانی که مهمترین دوره تکوین شخصیت افراد است، رشد کمالات انسانی از سرعت فزاینده‌تری برخوردار است و در این دوره، فرد در آستانه ورود به جامعه است و همواره تلاش می‌کند که شخصیت خود را به گونه‌ای پی‌ریزی کند که سریع تروییش تراز دیگران مورد

توجه همنوعان و حتی سایر اقسام جامعه قرار گیرد و بیش از سایر افراد به فضایل و صفاتی که مورد توجه است، آراسته باشد. جوانان معمولاً برای نیل به این هدف به دنبال ابزارها و شیوه‌های مؤثری می‌گردند که یکی از مهم‌ترین اموری که در این راستا برای جوانان مفید واقع می‌شود، وجود یک سرمشق و الگوست که مراحلی از کمالات را با موفقیت پیموده باشد و از مقبولیت در نزد مردم نیز برخوردار باشد. از این رو ضرورت دارد که نیم‌نگاهی به شخصیت این استاد شهید بر اساس آیات و روایات داشته باشیم تا اقسام مختلف جامعه به خصوص قشر فرهیخته فرهنگی، از جمله آموزگاران، معلمان و استادان حوزه و دانشگاه و نیز دانش آموزان و دانشجویان از روشنای چراغ نورافزای این استاد بزرگ بهره مند شوند.

با توجه به این‌که نوشتار پیش‌رو اनطباق ابعاد شخصیت شهید مطهری با آموزه‌های قرآنی و روایی است، لازم است ابتدا سخنان استادان، بزرگان انقلاب، آشنایان و همسنگران آن شهید سعید یادآوری شود، پس از آن سنجش تطبیقی با آیات قرآن کریم و روایات صورت گیرد و در نهایت به نکات تحلیلی و تکمیلی اشارت شود. از این رو، این تحقیق در دو بخش کلیات و داده‌های تنظیم و پیکره‌ی اصلی این تحقیق در هفت عنوان ارائه شده است.

در خصوص موضوع مورد پژوهش کتاب و یا مقاله‌ای با این عنوان به چشم نمی‌خورد، هرچند به صورت عام آثاری به رشتہ تحریر در آمده است، از جمله: کتاب سرگذشت‌های ویژه از زندگی استاد شهید مرتضی مطهری که به وسیله جمعی از فضلا در سال ۱۳۶۷ نوشته شده و توسط مؤسسه نشر و تحقیقات ذکر، منتشر شده است. کتاب زندگی نامه شهید مطهری که به وسیله نادعلی عashوری در سال ۱۳۹۰ نگاشته شده است و انتشارات امام عصر ع منتشر نموده است. کتاب مسطح اثر ناصر دوگانه با همکاری مهدی علمی دانشور، کاظم میرزایی، مهدی یزدی و محمد صالح کریمی در سال ۱۳۹۱ تدوین و به وسیله معاونت تربیتی جامعه المصطفی عالعالیه منتشر شده است. کتاب سیزی در زندگانی استاد مطهری با مقدمه علی اکبر هاشمی رفسنجانی در سال ۱۳۹۲ تهیه و توسط انتشارات صدرا منتشر شده و به چاپ‌های متعدد رسیده است. از دیگر آثار نگاشته شده در این زمینه، مقاله «آیه مطهر در آیه مطهر» اثر دکتر محمد فاکرمیبدی و با محتوای شخصیت شهید مطهری از دیدگاه امام خمینی ع نگاشته شده و در سال ۱۳۸۴ در مجله حضور منتشر شده است.

نظر به این‌که این نوشتار به معرفی استاد شهید آیت‌الله مرتضی مطهری به عنوان الگویی جامع بر اساس آموزه‌های قرآن و روایات پرداخته است، محتوای آن می‌تواند برای همه افشار مختلف جامعه به ویژه فرهنگیان عزیز، دانشگاهیان گرامی و حوزویان مکرم در فراگرفتن علم، ادب و آداب اسلامی سودمند باشد. هرچند برسی ابعاد شخصیت استاد شهید مطهری مجال بیشتری می‌طلبد، لیکن در اینجا به قدر توان و ظرفیت مقاله به برخی از نکات آموزنده از زندگی و سیره علمی و عملی این استاد شهید بر اساس قرآن و روایات اشاره شده است.

۱. مفهوم‌شناسی الگو

کلمه الگو، مترادف نمونه و سرمشق است (معین، ۱۳۶۳، ج ۳، ص ۳۹۶۹). در انگلیسی هم معنای واژه مدل (model) است و در عربی معادل اسوه و قدوه است؛ یعنی کسی که دیگران به وی اقتدا و از کارهای وی پیروی می‌کنند (ابن‌منظور، بی‌تا، ذیل واژه‌ی قدو). قرآن‌کریم نیز در آیات مختلف این واژه را به کار برد و درباره پیامبر اسلام ﷺ فرموده است: «لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُشْوَةٌ حَسَنَةٌ» (احزاب: ۲۱)؛ قطعاً برای شما در [اقتنا] رسول خدا ﷺ سرمشقی نیکوست و درباره حضرت ابراهیم ﷺ نیز فرموده است: «قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُشْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ» (ممتحنه: ۴)؛ قطعاً برای شما در [پیروی از] ابراهیم و کسانی که با اویند، سرمشقی نیکوست. در تعریف اصطلاحی الگو و مدل نیز گفته شده که نمونه بسیار مناسب از نوع خود به منظور الگوبداری دیگران است. (Cambridge: 2010/model). به طور کلی، الگو در اصطلاح و در علوم گوناگون به معانی متفاوت و البته نزدیک به هم آمده است. در حوزه تعلیم و تربیت، معنای اصطلاحی الگو کاملاً با معنای لغوی آن تطابق دارد و به طرح و نمونه یا مدلی از شکل یا اشیا یا موردی از رفتار اطلاق می‌شود (حسینی نسب، ۱۳۷۵، ص ۶۳۲). در مورد انسان نیز، الگو به شخصیتی گفته می‌شود که به دلیل دارا بودن برخی خصوصیات، شایسته تقلید و پی روی است. در روان‌شناسی اجتماعی، مدل به کسی گفته می‌شود که کودکان رفتارش را تقلید کنند (ساروخانی، ۱۳۷۵، ص ۶۴۰). در علوم اجتماعی نیز، الگوها آن شیوه‌هایی از زندگی هستند که از فرهنگ نشأت می‌گیرند و افراد به هنگام عمل به طور طبیعی با این الگوها سروکار دارند و اعمال آن‌ها با این الگوها تطابق می‌یابد (بیرو، ۱۳۷۵، ص ۲۶). همانگونه

که مشاهده می شود، معنای اصطلاحی الگو در این سه علم بسیار به هم نزدیک است. به هر حال، اسوه در منابع اسلامی دست کم به معنای مقتدا، پیروی کرده و اقتدا نمودن و سنت و روش است. معادل فارسی آن، الگو و سرمشق است که البته از وسعت معنایی بیشتری برخوردار است؛ زیرا «اسوه» و «قدوه» بیشتر ناظر به الگوهای انسانی است و بیشتر در مورد تربیت و تقویت ابعاد اخلاقی، رفتاری و شناختی انسان به کار می رود. در حالی که واژه «الگو»، علاوه بر این ها، به معنی طرح، مدل، نمونه وغیره نیز آمده است که عمدتا در مسائل آموزشی و یادگیری کاربرد دارد.

مفهوم الگو و مدل در این تحقیق، عملکرد علمی و عملی شهید مطهری در زمینه تحصیل، تعلیم و تربیت، مسؤولیت پذیری و مبارزه علیه ظلم است که الگو و نمونه ای مناسب برای کسانی است که بخواهند با پیروی از ایشان که یک شخصیت جامع و کامل بودند به موفقیت برسند.

۲. شناخت نامه الگو

برای اقتدا و پیروی از الگوی کاملی چون شهید مطهری که شخصیتی جامع در تمام ابعاد زندگی بود، شناخت نامه الگو باسته است. استاد شهید مرتضی مطهری در ۱۳ بهمن ۱۲۹۸ ش، مطابق با ۱۲ جمادی الاولی ۱۳۳۸ ق. در یک خانواده روحانی، در روستای فریمان پا به عرصه وجود نهاد. پدر وی حاج شیخ محمد حسین از شخصیت های روحانی و مورد توجه این قریه بود. وی از شاگردان آخوند خراسانی بود که در ۱۳۱۳ هـ. ق. از نجف به مشهد بازگشت. تقواو فضایل اخلاقی این مرد روحانی زبان زد عالم و خاص بود. آیت الله نجفی مرعشی ایشان را شخصیتی بی نظیر می دانست (مطهری، ۱۳۸۸، ص ۶۹). با وجود آن که وی از فقر بسیار برخوردار بود، هرگز از وجودهای شرعی استفاده نمی کرد و از راه حق الزحمه ای که بابت نوشتن سند برای مردم دریافت می کرد و اداره یک دفتر ازدواج و طلاق، زندگی خود را تأمین می کرد. وی دارای دو دختر و پنج پسر، به نام های محمدعلی، مرتضی، محمد باقر، محمد تقی و حسن بود. ایشان ذوق شعری داشت و دفتری شامل هزار بیت شعر ازوی بر جای مانده است. وی در سال ۱۳۵۰ هـ در سن ۱۰۱ سالگی دارفانی را وداع گفت. شهید مطهری

در مورد فضایل اخلاقی و معنوی پدر خود می‌گوید:

«از وقتی که یادم می‌آید، حداقل از چهل سال پیش من می‌دیدم این مرد بزرگ و شریف هیچ وقت نمی‌گذشت و نمی‌گذارد که وقت خوابش از سه ساعت از شب گذشته تأخیر بیفتند. شام را سر شب می‌خورد و سه ساعت از شب گذشته می‌خوابد و حداقل دو ساعت به طلوع صبح مانده بیدار می‌شود و حداقل قرآنی که تلاوت می‌کند یک جزء است و با چه فراغت و آرامشی نماز شب می‌خواند. حالا تقریباً صد سال از عمرش می‌گذرد و هیچ وقت من نمی‌بینم که یک خواب ناآرام داشته باشد و همان لذت معنوی است که این چنین نگهش داشته است. یک شب نیست که پدر و مادرش را دعا نکند» (مطهری، ۱۳۹۷، ص ۹۵).

بی‌شک استاد مطهری یکی از روحانیون برجسته در عرصه‌های مختلف علمی به خصوص حوزه الهیات است که توانسته است تأثیر به سزاپی در تصحیح افکار جامعه فرهنگی و نسل جوان داشته باشد. این توانایی، ثمره تحصیل و فراگیری عمیق و دقیق خویش و بهره‌گیری از خرمن دانش اساتید مؤثری است که در شکل‌دهی بُعد تربیتی و علمی شخصیت این استاد بزرگ، تأثیرگذار بودند. بر اساس گزارشات تاریخی شهید مطهری تحصیلات خود را از مکتب خانه شروع کرد. سپس وارد حوزه علمیه مشهد شد. ایشان در مقدمه کتاب علل گرایش به مادیگری در این باره می‌نویسد:

«تا آن جا که من از تحولات روحی خودم به یاد دارم از سن سیزده سالگی این دغدغه در من پیدا شد و حساسیت عجیبی نسبت به مسائل مربوط به خدا پیدا کرده بودم. به یاد دارم که از همان آغاز طلبگی که در مشهد مقدمات عربی می‌خواندم، فیلسوفان و عارفان و متکلمان. هر چند با اندیشه‌هایشان آشنا نبودم. از سایر علماء دانشمندان و از مخترعان و مکتشفان در نظرم عمیق‌تر و فحیم‌تر می‌نمود، تنها به این دلیل که آن‌ها را قهرمانان صحنه این اندیشه‌ها می‌دانستم» (مطهری، بی‌تا، صص ۱۱-۹).

شهید مطهری، پس از حدود چهار سال اقامت در مشهد و بهره‌گیری از دروس مقدماتی حوزه

علمیه مشهد که از تدریس علمای طراز اول بخوردار بود و در آن زمان بر سایر حوزه‌های علمی شهرستان‌های ایران برتری داشت در سال ۱۳۱۵ شمسی تصمیم به هجرت به قم واستفاده از حوزه نوبنیاد آن سامان که به دست فقیه بزرگوار و عالم ربانی مرحوم آیت الله العظمی حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی تأسیس شده بود، گرفت (مطهری، بی‌تا، ج ۱، ص ۴۴۱).

استاد مطهری در سیر تحصیل خود از اساتید بزرگی بهره برده است از جمله: امام خمینی رهنما در درس‌های اخلاق، عرفان و فلسفه، آیت الله العظمی بروجردی در فقه و اصول، آیت الله علامه طباطبائی در فلسفه و تفسیر قرآن کریم، آیت الله حاج میرزا علی آقا شیرازی در مباحث معنوی، آیت الله العظمی مرعشی در برخی از دروس سطح، آیت الله میرزا مهدی آشتیانی در فلسفه، آیت الله حجت تبریزی در اصول، آیت الله رحیم ارباب در تفسیر قرآن کریم و اصول فقه، آیت الله محقق داماد در فقه و اصول و آیت الله شهید صدقی در ادبیات بلاغی (ر.ک. عاشوری، ۱۳۹۰، ص ۴۹-۳۲). افزون بر اساتید یادشده، اساتید نام آور دیگری نیز بوده‌اند که مجال ذکر نام آن‌ها نیست. واضح است که با تربیت شدن در بوستان چنین با غبانانی، شخصیتی همچون مرتضی مطهری به ثمر بنشیند.

حاصل سال‌های تحصیل از محضر این استادان، ارائه بیش از هفتاد عنوان کتاب عمیق علمی در زمینه‌های مختلف بود که جامعه اسلامی تا امروز از وجود آن‌ها بهره مند است. این جاست که باید گفت شهید مطهری با آن‌که خود مصداقی از شهدا راه حق و فضیلت است، همچنین مصدق علمایی است که با قلم خود مقام برتری از شهدا به دست آوردند، چنان‌که امام صادق علیه السلام در این باره فرموده‌اند:

«إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ جَمَعَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ النَّاسَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ وَ وُضِعَتِ الْمُؤَازِينُ، فَتُثُورَنُ دِمَاءُ الشُّهَدَاءِ مَعَ مِدَادِ الْعُلَمَاءِ، فَيُرْجَحُ مِدَادُ الْعُلَمَاءِ عَلَى دِمَاءِ الشُّهَدَاءِ»

(ابن بابویه، ۱۴۱۳، ج ۴، ص ۳۹۹)

خداآند در روز قیامت مردم را در یک جا جمع و ترازوی اعمال برقرار می‌کند، بعد خون شهدا را با جوهر قلم علمایکی که می‌سنجد که جوهر قلم علمای را سنگین‌تر و برتر از خون شهدا نشان می‌دهد.

از دهه پنجاه به بعد، شهید مطهری درگیر مبارزه با جریان‌های فکری منحرف بود. برخی

۳. مطهری الگوی موفقیت همه جانبی

هر قدر الگوها از کمال بیشتری برخوردار باشند، دایره تأثیر آن‌ها در الگوپذیر بیشتر است. افزون بر کمال، جامعیت الگوها نیز سهم وافری در این تأثیرگذاری دارد، یعنی اگر الگوها هم در ابعاد مختلف صلاحیت داشته باشند و هم در هر جهت از ویژگی‌های لازم برخوردار باشند، از جاذبیت و تأثیر بیشتری در متربیان برخوردار خواهند بود. اگر چنین الگوهایی یافت شود،

گروه‌ها مانند مجاهدین خلق با اندیشه‌های وی مخالف بودند و گروه جدیدی به نام «فرقان»، شخصیت‌هایی مانند استاد مطهری را خطر بزرگ در جهت ترویج اندیشه‌های خود می‌دانستند به ویژه آن‌که در مقدمه چاپ هشتم کتاب «علل گرایش به مادیگری» مطلبی با عنوان «ماتریالیسم در ایران» نگاشته بودند و در آن عقاید گروه فرقان و تفسیرهای انحرافی آنان از قرآن را مورد نقد و تحلیل قرار داده بودند. سرانجام این گروه کمر به قتل استاد مطهری می‌بندد و ایشان را در روز سه‌شنبه ۱۱ اردیبهشت ۱۳۵۸ ساعت ۵۰ و بیست دقیقه شب به شهادت می‌رسانند. در محل شهادت اعلامیه گروه فرقان پخش شده بود که در آن نوشته بود: «خیانت شخصی مرتضی مطهری در به انحراف کشاندن انقلاب توده‌های خلق بر همه روشن بود، لذا اعدام انقلابی نامبرده انجام پذیرفت». این شهید والامقام، چند شب قبل از شهادت، خوابی می‌بینند که آن را برای همسر خود چنین نقل نموده است:

«الآن خواب دیدم که من و آقای خمینی در خانه کعبه مشغول طواف بودیم که ناگهان متوجه شدم حضرت رسول ﷺ به سرعت به من نزدیک می‌شوند. همین‌طور که حضرت نزدیک می‌شدند، برای این‌که به آقای خمینی بی‌احترامی نکرده باشم، خودم را کنار کشیدم و به آقای خمینی اشاره کردم و گفتم: یا رسول الله! آقا از اولاد شما باید. حضرت رسول ﷺ به آقای خمینی نزدیک شدند. با ایشان رویوسی کردند و بعد به من نزدیک شدند و با من رویوسی کردند. بعد لب‌هایشان را بر روی لب‌های من گذاشتند و دیگر بزداشتند و من از شدت شعف از خواب پریدم، به‌طوری که داغی لب‌های حضرت رسول را روی لب‌هایم هنوز حس می‌کنم.» (مطهری، ۱۳۸۸، صص ۱۰۵-۱۰۶).

جا دارد که متربی و الگوپذیر، بدون چون و چرا به تبعیت و پیروی از آن‌ها همت گمارد. امام علی علیه السلام مؤمنان را به همین‌گونه پیروی از اهل بیت پیامبر ﷺ سفارش نموده‌اند:

«انظروا اهل بیت نبیکم فالزما سَمْتَهُمْ، واتّبعوا أثَرَهُمْ، فلن يُخْرِجُوكُمْ مِنْ هُدِيِّ ولن يَعِيدُوكُمْ فِي رَدِي فَان لَبَدُوا، فَالْبَدُوا، وَإِنْ نَهَضُوا، فَانهضُوا وَلَا تَسْبِقُوهُمْ فَتَضَلُّوا، وَلَا تَأْخُرُوا عَنْهُمْ فَتَمْلِكُوا (نهج البلاغه، خطبه ۹۷)»

به خاندان پیامبرتان بنگرید و بدان سوکه می‌روند بروید و پی آنان را بگیرید که هرگز شما را از راه رستگاری بیرون نخواهند کرد و به هلاکتتان باز نخواهند آورد. اگر ایستادند بایستید و اگر برخاستند، برخیزید. برآنان پیشی مگیرید که گمراه می‌شوید و از آنان پس نمانید که تباہ می‌گردید.

استاد شهید مرتضی مطهری نیز از جمله پیروان راستین طریق ولایت و معرفت است که به دلیل جامعیت علمی و عملی، می‌توان وی را نمونه والگویی کامل برای نسل حاضر و آینده معرفی کرد. گواه این ادعا بیان امام خمینی علیه السلام و سایر علماء درباره شخصیت این شهید وارسته است که با تعابیر بسیار بلند، به معرفی شخصیت همه جانبی وی پرداخته‌اند و در ذیل اشاره خواهد شد.

۳-۱. الگوی تربیت در حوزه و دانشگاه

امام راحل در توصیف شهید مطهری خطاب به کارکنان و طلاب مدرسه عالی شهید مطهری می‌فرمایند:

«شما خواهرا و برادرها که در این مدرسه (مدرسه عالی شهید مطهری) هستید، برنامه‌تان را آن طور تنظیم کنید که از بین شما مطهری‌ها یا یک مطهری پیدا شود. باید دانشگاه و فیضیه و همه آن‌ها که مربوط به دانشگاه هستند و همه آن‌ها که مربوط به فیضیه هستند در رأس برنامه‌های تحصیلی شان برنامه اخلاقی و برنامه‌های تهذیبی باشد تا فراورده‌های آن امثال مرحوم مطهری علیه السلام را به جامعه تسلیم کنیم» (موسی خمینی علیه السلام، ۱۳۶۸، ج ۱۴، ص ۱۶۹).

معرفی شهید مطهری به عنوان الگو از سوی حضرت امام خمینی علیه السلام، برگرفته از روش الگویی در

تریت اسلامی است که در آموزه‌های قرآن نیز به روشنی آمده است و باری تعالیٰ پیامبر اکرم ﷺ را به عنوان الگو معرفی کرده و فرموده است: «لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أَشْوَأُ حَسَنَةً إِنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا» (سوره احزاب: ۲۱)؛ مسلمًا برای شما در زندگی رسول خدا سرمشق نیکویی بود، برای آن‌ها که امید به رحمت خدا و روز استاخیز دارند و خدا را بسیار یاد می‌کنند. مقام معظم رهبری نیز با اعتقاد به این‌که شهید مطهری شخصیتی کامل بود، می‌فرمایند: «ایشان مرد جامع الاطرافی بود، هم سیاسی بود و هم ایدئولوگ و به نظر من قوی ترین ایدئولوگ ما بود، هم عارف بود و هم اهل تهجد و اهل ذکر و یادگاریه و دعا». (جمعی از فضلا و یاران، ۱۳۶۷، ج ۱، ص ۸۹).

۲-۳. خدمتگذاری بی‌بدیل

سیری در زندگانی شهید مطهری عمق خدمات این شهید والامقام را روشن می‌نماید. امام خمینی ره در بیانی وی را متفکر، فیلسوف و فقیه عالی مقام معرفی کرده، می‌فرمایند: «من باید یک کلمه از آن به شما عرض کنم که مرحوم آقای مطهری، یک فرد بود که جنبه‌های مختلف در او جمع شده بود و خدمتی که به نسل جوان و دیگران مرحوم مطهری کرده است کم کسی کرده است» (موسوی خمینی ره، ۱۳۶۸، ج ۱، ص ۲۴۲). ایشان در جایی دیگر فرمودند: «این جانب به اسلام و اولیای عظیم الشأن آن و به بیت اسلام و خصوصاً ملت مبارز ایران ضایعه تاسف‌انگیز شهید بزرگوار متفکر و فیلسوف و فقیه عالی مقام، مرحوم آقای حاج شیخ مرتضی مطهری را تسلیت و تبریک عرض می‌کنم» (موسوی خمینی ره، ۱۳۶۸، ج ۷، ص ۱۷۸).

تسلیت امام در شهادت استاد مطهری به این دلیل است که وی جامع علوم عقلی و نقلی است که فقدانش جبران ناپذیر است؛ چنان‌که در روایتی از امام صادق علیه السلام آمده است: «إِذَا مَاتَ الْمُؤْمِنُ الْفَقِيهُ ثُلِمَ فِي الإِسْلَامِ ثُلْمَةٌ لَا يُسْدُدُهَا شَيْءٌ» (کلینی، ۱۴۰۷، ج ۱، ص ۳۸)؛ هرگاه عالم فقیهی از دنیا بود، رخنه‌ای در اسلام پیدا می‌شود که هیچ چیز نمی‌تواند آن را پر کند. شهید مطهری به حق دانشمندی متفکر بود که فقدانش هرگز جبران نخواهد شد.

۳-۳. شجره‌ای طبیه

از جمله ابعاد الگویی شهید مطهری این است که ایشان همانند درختی برومند و شجره طبیه‌ای است که ثمره‌اش مفید و ارزشمند است. این توصیفی است که امام خمینی ره درباره شهید مطهری فرمودند:

«امید آن بود که از این درخت پر ثمر، میوه‌های علم و ایمان بیش از آن چه به جامانده چیده شود و دانشمندانی پر بها تسلیم جامعه گردد، مع الأسف دست جنایتکاران مهلت نداد و جوانان عزیز ما را از ثمره طبیه این درخت برومند محروم نمود و خدا را شکر که آن چه از این استاد شهید باقی مانده است با محتوای غنی خود مریب و معلم است» (موسی خمینی ره، ۱۳۶۸).

ج، ۴، ص ۳۲۵.)

یعنی شهید مطهری مصادقی از کلمه طبیه است که قرآن کریم فرمود: **﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلْمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةً طَيِّبَةً أَصْلُهَا ثَابِثٌ وَ فَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ﴾** (ابراهیم: ۲۴؛ آیا ندیدی چگونه خداوند کلمه طبیه [و گفتار پاکیزه] را به درخت پاکیزه‌ای تشبيه کرده که ریشه آن [در زمین] ثابت و شاخه آن در آسمان است». تشبيه ایشان به شجره طبیه بدین معناست که باید از ثمرات پرفیض و حیات بخش این درخت برومند استفاده کرد. به عبارت دیگر، وی وجود ذی جودی است که باید در فقدانش گریست و تأسف خورد (فاکر مبیدی، ۱۳۸۲، ص ۱۵۱).

۴-۳. وجودی پایدار

بنابر آموزه‌های اسلامی، شهید مطهری را می‌توان عالمی مخلص معرفی کرد که آثار علمی‌شان به عنوان پدیده‌ای فرازمانی در بستر تاریخ مابعد خود معرفی می‌شود. ایشان یکی از مصادیق حديث امیر المؤمنین علیه السلام است که فرمودند: **«الْعُلَمَاءُ يَأْقُولُونَ مَا يَرَى الَّذِهْرُ أَعْيَاهُمْ مَفْقُودَةً وَ أَمْثَلُهُمْ فِي الْقُلُوبِ مَوْجُودَةً﴾** (حرانی، ۱۴۰۴، ص ۱۷۰؛ دانشمندان همیشه زمان زنده هستند، بدن‌های ایشان دفن می‌شود اما یاد و آثارشان در دل‌ها باقی است. امام خمینی ره در خصوص جاودان بودن شهید مطهری می‌فرماید:

«من فرزند بسیار عزیزی را از دست داده‌ام و در سوگ او نشستم که از شخصیت‌هایی

بود که حاصل عمرم محسوب می‌شود، در اسلام عزیز با شهادت این فرزند برومند و عالم جاودانه، ثلمه‌ای وارد شد که هیچ چیز جایگزین آن نیست»

(موسوی خمینی رهبر انقلاب، ۱۳۶۸، ج ۷، ص ۱۷۸).

همچنین فرمودند:

«من اگرچه فرزند عزیزی را که پاره‌ی تنم بود از دست دادم، لیکن مفتخرم که چنین فرزندان فداکاری در اسلام وجود داشت و دارد، مطهری که بر طهارت روح وقدرت ایمان وقدرت بیان کم نظیر بود رفت و به ملاه اعلیٰ پیوست، لیکن بدخواهان بدانند که با رفتن او شخصیت اسلامی و علمی و فلسفی اش نمی‌رود» (موسوی خمینی رهبر انقلاب، ۱۳۶۸، ج ۷، ص ۱۷۸).

این که امام خمینی رهبر انقلاب فرمود شخصیت اسلامی و علمی و فلسفی اش از بین نمی‌رود به این دلیل است که نگاه امام به شهید مطهری این‌گونه است:

«سالروز شهادت شهیدی مطهر است که در عمر کوتاه خود اثرات جاویدی به یادگار گذاشت که پرتوی از وجودان بیدار و روح سرشار از عشق به مکتب بود، او با قلمی روان و فکری توانا در تحلیل مسائل اسلامی و توضیح حقائق فلسفی با زبان مردم و بی‌قلق و اضطراب به تعلیم و تربیت جامعه پرداخت، آثار قلم و زبان او بی‌استثنای آموزنده و روان‌بخشن است و مواضع و نصائح او که از قلبی سرشار از ایمان و عقیده نشأت می‌گرفت برای عارف و عامی سودمند و فرجزاد است» (موسوی خمینی رهبر انقلاب، ۱۳۶۸، ج ۱۴، ص ۳۲۵).

ایشان در جای دیگر می‌فرمایند:

«آثاری که از او هست بی‌استثنای همه آثارش خوب است و من کس دیگری را سراغ ندارم که بتوانم بگویم بی‌استثنای آثارش خوب است، ایشان بی‌استثنای آثارش خوب است، انسان‌ساز است، برای کشور خدمت کرده، در آن حال خفقان، خدمات‌های بزرگ کرده است» (موسوی خمینی رهبر انقلاب، ۱۳۶۸، ج ۱۶، ص ۲۲۵).

این سخن‌گویای آن است که آثار شهید مطهری چون از قرآن کریم سرچشمه گرفته است، ارزشمند است؛ آن چنانکه قرآن کریم درباره‌ی خود می‌فرماید: «فِيهَا كُتُبٌ قَيْمَةٌ» (بینه: ۳)؛ در

آن نوشته‌های صحیح و پارزشی است». این فقره اشاره به این است که در این صحف آسمانی نازل شده بر پیامبر ﷺ مطالبی نوشته شده که از هرگونه انحراف و اعوجاج و کجی مصون است.

۴. مطهری الگوی تحصیل و تهجد

استاد شهید مرتضی مطهری به عنوان الگویی همه جانبی، افزون بر نقش الگویی در مبارزات، پاسخگویی به شباهات، تألیف آثار عمیق و قوی در زمینه‌ی تعلم، تعبد و تهجد نیز سرآمد بود و این امر درس بزرگی برای پیروان مکتب علم و شهادت است. اینک مناسب است به جلوه‌های دیگری از ابعاد شخصیتی این عالم جاودانه در سایه آموزه‌های کتاب و سنت اشاره شود.

۱-۴. ممتاز در رشته فلسفه

در آموزه‌های اسلامی، علم آموزی از ارزش والایی برخوردار است (مجادله، ۱۱) و رستگاری انسان به آن وابسته است، ولی علم خود متکی به عقل است. علم محصلو تعقل و اندیشه است. کسی که از قوه عاقله خود که هدیه الهی است بهره نمی‌برد و شناخت او همراه بصیرت و سنجش نیست، عالم نیست؛ زیرا علم یعنی شناخت آنچه هست آن‌گونه که هست. بنابراین چون انسان خیر و کمال بودن خیرات و کمالات حقیقی را فقط به کمک عقل در می‌یابد، کسی که تعقل نمی‌کند، فاقد علم است و آثار همه نیکی‌ها به وسیله عقل و برکات علم به او نمی‌رسد. از همین رو پیشوایان دین مردم را به درایت و اندیشیدن دعوت نموده‌اند. (حکیمی، ۱۳۹۳، ج. ۸، ص ۲۵ و ۴۳) انسان به وسیله عقل کمال می‌یابد و عقل راهنمای او و بینا کننده او و کلید کار اوست. باری تعالی در سوره نحل آیه ۱۲ فرموده است:

﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَا يَأْتِي لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾

و هم شب و روز و خورشید و ماه را برای زندگانی شما در گردون مسخر ساخت، و ستارگان آسمان هم به فرمان او مسخرند؛ همانا در این کار آیت‌ها

۲-۴. تهجد و شب زنده‌داری

یکی از مهم‌ترین عالیم مؤمنین حقیقی عبادت در شب و نماز و نیایش خداوند در این هنگام است. مقام معظم رهبری درباره‌ی تهجد و شب زنده‌داری شهید مطهری نقل می‌کند: «ایشان وقتی مشهد می‌آمد خیلی از اوقات به منزل ما وارد می‌شد. هر شبی که ما با مرحوم مطهری بودیم، این مرد نیمه شب تهجد با آه و ناله داشت. یعنی نماز شب می‌خواند و گریه می‌کرد به طوری که صدای گریه و مناجات

و نشانه‌هایی (از قدرت خدا) برای اهل خرد پدیدار است».

استاد مطهری از جمله ممتازین و متبحرین در تحصیل علوم معقول و رشته فلسفه بود که این برجستگی ایشان و امداد را بینندی ایشان به آموزه‌های دین و تفکر و تعلق در حقایق عالم است. آیت‌الله جوادی آملی که از هم درسان استاد است، در این باره می‌گوید:

«وقتی ایشان از قم به تهران آمدند در آن اولین دوره امتحانات مدرسی معقول و منقول شرکت کردند، گرچه ما در این راه قدمی بر نداشتیم، مصلحت الهی هرچه بود خدا خواست که ایشان بتواند جامع بین حوزه و دانشگاه باشند، رابطی باشند که قدیم و جدید را وصل کنند، دانشگاه و فیضیه را به هم متصل کنند. وقتی ایشان از تهران به قم آمدند و در تصدیق مدرسی شرکت کردند در رشته معقول شاگرد اول شدند و در حجره آمدند و تعریف کردند. گفتند که در جلسه امتحان، ممتحنین چه مسئله فلسفی از من پرسیدند، دیگران چه جواب دادند و من چه جواب دادم. گفتند هیأت ممتحنے به اتفاق گفتند چه کنیم! نمره‌ای بالاتر از بیست، نیست و اگر نمره‌ای بالاتر از بیست بود به شما می‌دادیم. در رشته معقول و فلسفه شاگرد اول شدند و نمره بیست را گرفتند. با اعتراف هیأت ممتحنے که گفتند چه کنیم! نمره‌ای بالاتر از بیست نیست، اما این نمره برای شهیدمان کوچک بود، نمره‌ای را که باید او بگیرد، فوق آن است. نمره شهیدمان را خاطراتی که از او داریم نشان می‌دهد که باید خدای او به اونمره بدهد، هم درجات» (جمعی از فضلا، ۱۳۶۷، ج ۱، ص ۱۲۷).

او افراد را از خواب بیدار می‌کرد» (جمعی از فضلا، ۱۳۶۷، ج ۱، ص ۸۸).

فرزند استاد مطهری [علی] نیز درباره تقوی و تهجد پدرش می‌گوید:

«آن شهید سعید از اوائل دوران طلبگی مقید به نماز شب بوده است. در آن شبی که ایشان به شهادت رسیدند، پس از آن که ما از محل تورو و بیمارستان با هزار حسرت و اندوه به منزل بازگشتم، ساعت دو نیمه شب بود که زنگ ساعت ایشان به صدا درآمد. معلوم شد که استاد برای اقامه نماز شب قبلًا ساعت را کوک کرده بودند، حالت عجیبی به ما دست داد که بیان آن به وصف نمی‌آید» (جمعی از فضلا، ۱۳۶۷، ج ۱، ص ۱۵۰).

نماز شب که از آن به قیام لیل و تهجد و شب زنده داری نیز تعبیر می‌شود، در قرآن کریم و روایات از اهمیت بالایی برخوردار است، چنان‌که امام صادق علیه السلام می‌فرماید: «**قِيَامُ اللَّيْلِ مَصَحَّةُ الْبَدَنِ وَرِضاَ الرَّبِّ وَتَكَسُّكٌ بِأَخْلَاقِ التَّيِّنِ وَتَعْرُضُ لِرَحْمَتِهِ**» (طوسی، ۱۴۰۷، ص ۱۲۱)؛ نماز شب، باعث سلامتی بدن، خوشنودی خداوند، تمسک به اخلاق انبیا و زمینه جلب رحمت الهی است. در روایت دیگری از ایشان نماز شب نشانه شرافت مؤمن بشمرده شده است: «**شَرْفُ الْمُؤْمِنِ قِيَامُ اللَّيْلِ**» (کلینی، ۱۴۰۷، ج ۳، ص ۱۴۸)؛ شرافت مؤمن، نماز شب است و شهید مطهری الگویی کامل در تهجد و پارسایی و عمل به آموزه‌های اصیل اسلام بودند.

۳-۴. تصریح

بنابراین شهادت آیت الله العظمی امام خامنه‌ای (مدظله العالی)، شهید مطهری دارای تصریح و گریه‌های شبانه بود. ایشان نقل می‌کند: «یک شب ایشان منزل ما بودند، نصف شب از صدای گریه‌ای ایشان خانواده‌ی ما از خواب پریده بودند، البته اول ملتافت نشده بودند که صدای کیست؟ اما بعد فهمیدند که صدای آقای مطهری است» (جمعی از فضلا، ۱۳۶۷، ج ۱، ص ۸۸).

موضوع گریه از خوف و خشیت الهی در اسلام از جایگاه ویژه برخوردار است و دارای آثار دنیوی و اخروی زیادی است. در روایتی از پیامبر ﷺ آمده است: «مَنْ يَكُنْ مِنْ حَشْيَةِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ أَدْخِلَهُ اللَّهُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ» (صدقه، ۱۳۷۶، ص ۵۷۷)؛ هر کس از خوف الهی گریه کند،

خداوند وی را به بهشت وارد می‌کند. شهید مطهری مصداقی از کسانی است که از خوف خدا در دل شب گریه می‌کنند.

۵. مطهری الگوی روش و منش

اخلاق و روش استاد مطهری که نشأت‌گرفته از آموزه‌های قرآن‌کریم و عترت پیامبر ﷺ است می‌تواند برای همه کسانی که به دنبال اسلام ناب هستند، الگویی مناسب باشد. در ادامه به برخی از نمادهای رفتاری استاد، اشاره می‌شود:

۱-۱. انس با قرآن‌کریم

قرائت قرآن‌کریم یکی از نمادهای انس با آن است که بنا به شهادت مقام معظم رهبری (مدظله العالی)، شهید مطهری ایسوس و مونس قرآن بود. ایشان در این باره می‌گوید: «ایشان [مطهری] اهل ذکر و تلاوت قرآن بود، هر شب قبل از خواب حتماً قرآن می‌خواند است و این از خصوصیات او بوده و تعهد کرده بود هر شب قبل از خواب قرآن بخواند و هر شب قبل از این که بخوابد گاه در رختخواب و گاهی هم قبل از ورود به رختخواب قرآن می‌خواند» (جمعی از فضلا، ۱۳۶۷، ج ۱، ص ۸۹).

در اهمیت قرائت قرآن‌کریم همین بس که خود قرآن در یک آیه دوباره این مهم اشاره کرده و می‌فرماید: «فَاقْرُءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ... فَاقْرُءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ» (زمول: ۲۰؛ هرچه برای شما امکان دارد قرآن بخوانید! پس به اندازه‌ای که برای شما ممکن است از آن تلاوت کنید. همچنین در روایتی از امام صادق علیه السلام بیان شده است: «الْقُرْآنَ عَهْدُ اللَّهِ إِلَى خُلُقِهِ فَقَدْ يَبْغِي لِلْمَرءِ الْمُسْلِمِ أَنْ يَنْتَهِرَ فِي عَهْدِهِ وَ أَنْ يَتَرَكَّمْ مِنْهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ حَمْسِينَ آيَةً» (کلینی، ۱۴۰۷، ج ۲، ص ۴۱۲)؛ قرآن عهد و پیمان خدا است به سوی بندگانش، پس سزاوار است که فرد مسلمان به آن بنگرد، و هر روز پنجاه آیه از آن را بخواند. امیرالمؤمنین علیه السلام نیز در شمارش ویژگی‌های متقین می‌فرماید: «أَمَّا الَّذِينَ فَصَّافُونَ أَقْدَامَهُمْ تَالِيَنَ لِأَجْزَاءِ الْقُرْآنِ يُرِتَّلُوهُمَا تَرْتِيلًا يُحَرِّزُونَ بِهِ أَنْفُسَهُمْ وَ يَسْتَثِرُونَ بِهِ دَوَاءَ دَائِهِمْ ...» (نهج البلاغه، خطبه ۱۹۳؛ پرهیزکاران در شب برپا ایستاده مشغول نمازنند، قرآن را جزء جزء و با تفکر اندیشه می‌خوانند، با قرآن جان خود را محزون و

داروی درد خود را می‌یابند. شهید مطهری در حقیقت به عنوان مصدقی از افراد متقدی در شب به قرائت و تلاوت قرآن کریم و در روز به تدریس و عمل به آموزه‌های آن می‌پرداخت.

۲-۵. دفاع از قرآن کریم

باید توجه داشت که استاد مطهری تنها به تلاوت قرآن کریم و ذکر بسنده نمی‌کرد، بلکه تمام قد از قرآن دفاع می‌کرد، شهید محلاتی در این باره می‌گوید:

«وقتی گروه فرقان جزو هایی در تفسیر قرآن مجید منتشر کرد، استاد مطهری در جلسه روحانیت مبارز فرمود: این ها خطرونا کند، چون در قرآن تصرف می‌کنند، این غیر از تجاوز به مال یا تجاوز به علم است، این تجاوز به وحی است ... و در جای دیگر فرمود: من با این ها مقابله می‌کنم، ممکن است مرا بکشند، اما من حرف خودم را می‌زنم چون می‌دانم که این ها برای دین خطرونا ک هستند» (جمعی از فضلا، ۱۳۶۷، ج ۱، ص ۷۹).

امیرالمؤمنین علی علیہ السلام در روایتی می‌فرماید:

«سَيَأْتِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِي زَمَانٌ لَيْسَ فِيهِ شَيْءٌ أَحْقَى مِنَ الْحَقِّ وَلَا أَظْهَرَ مِنَ الْبَاطِلِ، ... وَلَيْسَ عِنْدَ أَهْلِ ذَلِكَ الزَّمَانِ سَلْعٌ أَبْوَرُ مِنَ الْكِتَابِ إِذَا شُلِّيَ حَقٌّ تِلْاقِتُهُ، وَلَا أَثْقُلُ مِنْهُ إِذَا حُرِّفَ عَنْ مَوَاضِعِهِ... فَالْكِتَابُ وَأَهْلُهُ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ فِي التَّاسِ وَلَيْسَا فِيهِمْ وَمَعَهُمْ ...» (نهج البلاغه، خطبه ۱۴۶؛

پس از من روزگاری فرامی‌رسد که چیزی گمنام‌تر از حق و آشکارتر از باطل نیست ... در چنین روزگاری، هرگاه قرآن حق تلاوت شد ادا شود، موجودی بی ارزش ترا آن نخواهد بود و آن‌گاه که تحریف [معنوی] شود چیزی بالرزش ترا آن یافت نمی‌شود ... در آن زمان قرآن و اهلش در میان مردمند، اما در اجتماع و با آن‌ها نیستند.

۳-۵. دائم الوضو

یکی از ارزش‌های اسلامی طهارت معنوی است که در قالب وضو نیز جلوه می‌کند. در روایتی از امام صادق علیہ السلام آمده است: «الْوُضُوءُ عَلَى الْوُضُوءِ نُورٌ عَلَى نُورٍ» (حر عاملی، ۱۴۰۹، ج ۱،

۴-۵. احترام به پدر و مادر

یکی از دستورات مهم اسلامی، نیکی به پدر و مادر است، اهمیت این مسئله تا جایی است که در قرآن کریم بارها به آن سفارش شده است: «بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا» (اسرا: ۲۳). امام صادق علیه السلام در تفسیر این فقره می‌فرماید: «الإِحْسَانُ أَنْ تُخْسِنَ صُحبَّتَهُما، وَأَنْ لَا تُكَلِّفَهُمَا أَنْ يَسْأَلَاكَ شَيْئًا مَا يَحْتَاجَانِ إِلَيْهِ وَإِنْ كَانَا مُسْتَغْنِيَّينَ...» (کلینی، ۱۴۰۷، ج ۲، ص ۱۵۷)؛ [این] احسان به این معنی است که به نیکویی به آنان معاشرت کنی! و این که طوری برخورد نکنی که به سختی از تو درخواست کنند، هر چند خودشان می‌توانند نیاز خود را بر طرف کنند. مجتبی مطهری فرزند استاد شهید نقل می‌کند که ایشان نسبت به پدر بزرگوارش تواضع و احترام خاصی قائل بودند:

«به خاطرم می‌آید هرگاه ما به فریمان سفر می‌کردیم، پدرم تأکید خاصی داشتند که ابتدا به منزل پدر و مادرشان بروند، پس از آن اقوامی که برای دیدن ایشان و خانواده به منزل می‌آمدند، می‌پذیرفتند. در موقع روبرو شدن با پدر و مادر، دست آنان را می‌بوسیدند و به مانیز توصیه می‌کردند که دست ایشان را ببوسیم» (جمعی از فضلا و یاران، ۱۳۶۷، ج ۲، ص ۱۵۱).

ص ۳۷۷)؛ یعنی وضو [وضو نور است] بر وضو نور فوق نور است. از ویژگی‌های شهید مطهری این بود که همیشه وضو داشتند. همسر استاد نقل می‌کند:

«ایشان تقوای عجیبی داشت. در مدت بیست و شش سالگی که با ایشان زندگی می‌کردم، در تمام طول شبانه روز نیم ساعت بی وضو نبود. همیشه تأکید می‌کرد با وضو باشید. وضوی دائمی خوب است. ایشان همواره با وضو در کلاس دانشگاه حضور می‌یافت و حضورش آن چنان معنویتی به مجلس می‌بخشید که مستمع با تمام وجود، معنویت و قداست آن را درمی‌یافت. استاد در مدتی که در دانشگاه تدریس داشت به دانشجویان توصیه می‌کرد که دانشگاه به منزله مسجد است، سعی کنید بدون وضو وارد دانشگاه نشوید»

(دوگانه، ۱۳۹۱، ص ۱۳۵).

۴-۶. احترام به زن و بانو

یکی از دستورات مهم اسلامی، نیکی به زن و بانو است، اهمیت این مسئله تا جایی است که در قرآن کریم بارها به آن سفارش شده است: «بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا» (اسرا: ۲۳). امام صادق علیه السلام در تفسیر این فقره می‌فرماید: «الإِحْسَانُ أَنْ تُخْسِنَ صُحبَّتَهُما، وَأَنْ لَا تُكَلِّفَهُمَا أَنْ يَسْأَلَاكَ شَيْئًا مَا يَحْتَاجَانِ إِلَيْهِ وَإِنْ كَانَا مُسْتَغْنِيَّينَ...» (کلینی، ۱۴۰۷، ج ۲، ص ۱۵۷)؛ [این] احسان به این معنی است که به نیکویی به آنان معاشرت کنی! و این که طوری برخورد نکنی که به سختی از تو درخواست کنند، هر چند خودشان می‌توانند نیاز خود را بر طرف کنند. مجتبی مطهری فرزند استاد شهید نقل می‌کند که ایشان نسبت به پدر بزرگوارش تواضع و احترام خاصی قائل بودند:

«به خاطرم می‌آید هرگاه ما به فریمان سفر می‌کردیم، پدرم تأکید خاصی داشتند که ابتدا به منزل پدر و مادرشان بروند، پس از آن اقوامی که برای دیدن ایشان و خانواده به منزل می‌آمدند، می‌پذیرفتند. در موقع روبرو شدن با پدر و مادر، دست آنان را می‌بوسیدند و به مانیز توصیه می‌کردند که دست ایشان را ببوسیم» (جمعی از فضلا و یاران، ۱۳۶۷، ج ۲، ص ۱۵۱).

وی می‌افزاید: «به خاطرم می‌آید که گاهی از صحبت‌های پدر و مادرم دلتنگ می‌شدم، پدرم می‌فرمود: مجتبی، انسان هیچ‌گاه از سخن پدر و مادرش ناراحت و دلگیر نمی‌شود، والدین همیشه خیر و سعادت فرزند را می‌خواهند» (همان).

۵-۵. محبت به فرزند و همسر

از جمله سفارشات اسلام به پیروانش، مسؤولیت پذیری نسبت به همسر و فرزندان است که در آیات الهی نیز به این مساله تأکید شده است: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوَّا أَنْفُسُكُمْ وَأَهْلِيْكُمْ نَارًا» (تحریم: ۶)؛ ای کسانی که ایمان آورده‌اید، خود و خانواده خویش را از آتش [عذاب] نگه دارید. بر اساس این آیه، مسؤولیت تربیت صحیح فرزندان و ترسیم سرانجامی نیکو برای آنان از جمله تعلیم عبادات، علم، ادب، عدالت ورزی، مهر ورزی و جلوگیری از انحراف از مسیر درست، اصالتاً بر عهده پدر با همکاری مادر است. در روایات نیز تأکید زیادی در زمینه محبت و مهربانی نسبت فرزندان شده است. از جمله این که پیامبر ﷺ فرمود: «أَكْرِمُوا أُفْلَاكُمْ وَأَحْسِنُوا أَدَاءَهُمْ» (ابن ابی جمهور، ۱۴۰۵ق، ج ۱، ص ۲۵۴)؛ فرزنداتان را گرامی بدارید و تربیتی نیکو نمایید و در روایتی از امام رضا علیه السلام نیز آمده است: «بَرُّوا أَوْلَادَكُمْ وَأَحْسِنُوا إِلَيْهِمْ فَإِنَّهُمْ يَظْلَمُونَ أَنَّكُمْ تَرْزُقُونَهُمْ» (علی بن موسی علیه السلام، ۱۴۰۶ق، ص ۲۳۶)؛ به فرزنداتان نیکی کنید و به آنان احسان نمایید، چراکه به گمان این‌ها، این شمایید که روزی آنان می‌دهید.

شهید مطهری نه تنها با علم و دانش بلکه با عمل خود در تأمین نیازهای روحی، مادی و معنوی خانواده خود کوشای بودند. همسر ایشان در این باره می‌گوید:

«مطهری بسیار مهربان و باگذشت بودند و به آسایش و راحتی من و بچه‌ها اهمیت می‌دادند. آن قدر با من صمیمی و نزدیک بودند که رنج و ناراحتی مرا نمی‌توانستند تحمل کنند. یادم هست یک بار برای دیدن دخترم به اصفهان رفته بودم، بعد از چند روز با یکی از دوستانم به تهران برگشتم. نزدیکی‌های سحر بود که به خانه رسیدم. وقتی وارد خانه شدم، دیدم همه بچه‌ها خواب هستند، ولی آقا بیدار است، چای حاضر کرده بود، میوه و شیرینی چیده بود و منتظر من بود. دوستم از دیدن این منظره بسیار تعجب

کرد و گفت: همه روحانیون این قدر خوب هستند؟ بعد از سلام و علیک، وقتی آقا دیدند بچه ها هنوز خوابند، با تأثیر به من گفت: می ترسم یک وقت من نباشم و شما از سفر بیایید و کسی نباشد که به استقبالتان بباید» (جمعی از فضلا، ۱۳۶۷، ج ۲، ص ۱۰۸).

۶-۵. ارادت به اهل بیت علیه السلام

محبت، ولایت و ارادت نسبت به اهل بیت علیه السلام از مهم‌ترین سفارشات دین مبین اسلام است. اهمیت این موضوع تا بدانجا است که به عنوان مزد رسالت قرارداده شده است و در قرآن کریم آمده است: «فُلْ لَا أَسْتَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةُ فِي الْقُرْبَى» (شوری: ۴۲)؛ بگو من هیچ پاداشی از شما بررسالت درخواست نمی‌کنم جز دوست داشتن نزدیکانم. در روایات نیز ولایت و مودت نشانه شیعه بودن فرد به شمار آمده است؛ چنان‌که امام باقر علیه السلام فرمود: «شِيعَتُنَا الْمُتَبَّاذِلُونَ فِي وَلَائِتِنَا، الْمُتَحَابُونَ فِي مَوَدَّتِنَا» (کلینی، ۱۴۰۷، ج ۲، ص ۲۳۶)؛ شیعه ما کسی است که در راه محبت ما اهل بیت به یکدیگر کمک کنند، و یکدیگر را در راه دوستی ما دوست بدارند. همچنین فرق محبت و مودت در این است که محبت ممکن است در نهان باشد، اما مودت باید ظهر و بروز داشته باشد، یعنی در اندیشه و عمل نمایان شود. از این رو محبت اهل بیت علیه السلام کافی نیست، بلکه اظهار این محبت نیز لازم است. در محبت و ولایت شهید مطهری نسبت به اهل بیت علیه السلام همین‌بس که آیت‌الله مصباح‌یزدی می‌گوید: «از مرحوم شهید مطهری پرسیدند که شما فوق العاده از علامه طباطبایی تجلیل می‌کنید و تعبیر روحی فداء را در مورد ایشان دارید، این همه تحلیل به خاطر چیست؟ فرمود من فیلسوف و عارف بسیار دیده ام و احترام مخصوص من به ایشان نه به خاطراً این است که یک فیلسوف است، بلکه احترامم به این جهت است که او عاشق دل باخته اهل بیت علیه السلام است (خسروشاهی، ۱۳۹۱، ص ۱۰). وقتی استاد مطهری این‌گونه ارادت به مرید اهل بیت علیه السلام داشته باشد، نسبت به خود آن‌ها چگونه است و این مصدق کامل تولی یعنی دوستی با دوستان اهل بیت علیه السلام است. باید توجه داشت که بیان این نکات از آن روست که باید از روش و منش استاد شهید مرتضی

مطهری یاد خدا، اُنس با قرآن کریم، شب زنده داری، درس زندگی، ادب و آداب، توجه به فرزند و همسر را آموخت و الگوپذیری داشت.

۶. مطهری الگوی مبارزات

بخشی از دوران زندگی استاد شهید مرتضی مطهری با مبارزات مردم ایران علیه حکومت ستم شاهی همزمان بود و ایشان به عنوان فردی آگاه و با بصیرت در میان مردم حضور داشت و نقش رابط بین رهبری انقلاب و مردم را ایفا می‌کرد. ایشان در این مجال به حق الگوی مناسب برای همه مبارزان و انقلابیون بود؛ چراکه در مسیر مبارزه به عنوان یک انسان اعتدال‌گرانه به گونه‌ای بود که از انقلاب به دور بماند و نه این‌که فعالیت‌های عادی و روزمره علمی و تربیتی خویش را کنار بگذارد و به زد و خورد خیابانی بپردازد. در این زمینه به چند مطلب اشاره می‌شود:

۶-۱. نمایندگی امام در هیأت‌های مؤتلفه در دوران مبارزه

بعد از قضایای پانزده خرداد و آزادی امام خمینی رهنما، استاد مطهری و سایر علماء، هیأت‌های مؤتلفه اسلامی که هسته آن‌ها همین هیأت‌های مذهبی بود و از نیروهای مخلص و فدائکار و تابع ولی فقیه تشکیل شده بود، برای یاری نهضت امام خمینی رهنما ظهور کرد. این گروه‌ها از امام درخواست چند نماینده کردند که تحت هدایت آن‌ها در فکر و عمل باشند. استاد مطهری که از قبل با این هیأت‌ها مرتبط بودند به عنوان یکی از آن نمایندگان از سوی حضرت امام معرفی شدند. تأکید استاد مطهری بر این بود که این هیأت‌ها از نظر فکری و آشنایی با معارف اسلامی ساخته شوند و به همین جهت درس‌هایی را برای آن‌ها دایر کردند که از جمله این دروس، بحث درباره سرنوشت و قضا و قدر است که بعد‌ها به صورت کتاب انسان و سرنوشت منتشر شد. این بحث در واقع حلقه‌ای از حلقات بحث‌هایی از علل انحطاط مسلمین بود که استاد آن را لازمه‌ی اصلاحات در جامعه اسلامی می‌دانست (مطهری، ۱۳۹۲، ص ۶۲). شهید مطهری در این نمود الگویی به منزله فقیه و دانشمندی است که وظیفه انذار جامعه را دارد که قرآن کریم در این باره فرموده است: «فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فُرَّقَةٍ

مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لَّيَتَقَبَّلُونَ فِي الدِّينِ وَلَيُنْزَرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ» (توبه: ۱۲۲)؛ چرا از هر گروهی طائفه‌ای از آنان کوچ نمی‌کند تا در دین [و معارف و احکام اسلام] آگاهی پیدا کنند و به هنگام بازگشت به سوی قوم خود آن‌ها را انذار نمایند.

۶-۲. اعتماد امام راحل به مطهری

وجود شخصیت‌های اسلامی مورد اعتماد مردم در بسیاری از نقاط کشور از عوامل مهم و مؤثر در پیشرفت انقلاب اسلامی بود. این چهره‌های محبوب، متعهد، صاحب نظر و مخلص برای جلب اعتماد و ایمان مردم به انقلاب نقش عمده‌ای ایفا کردند. شهید مطهری هنگام شروع مبارزه، از این نظر نقش و اثر ممتازی داشت. امام خمینی رهبر انقلاب به ایشان اعتماد زیادی داشت و استاد مطهری را ثمره‌ی عمر خود می‌دانست؛ به همین دلیل مسؤولیت‌های عمدۀ‌ای را به ایشان محول می‌کرد. روحانیت و مراجع دیگر هم با اعتماد کاملی که به صلاحیت علمی و عملی شهید مطهری داشتند از مسؤولیت پذیری ایشان راضی و خشنود بودند. قشر تحصیل کرده و دانشگاهیان مبارز هم در وجود او، اسلام‌شناسی متعهد و قابل اعتماد می‌دیدند. توده مردم آشنا با ایشان به خصوص بازاریان مسلمان که سهم شایان توجهی در پیشبرد انقلاب داشتند، ایشان را از هر جهت شایسته و لائق می‌دانستند (مطهری، ۱۳۹۲، ص ۱۶).

شهید مطهری در حقیقت همانند اصحاب مورد اعتماد ائمه معصومین علیهم السلام بود که آن حضرات را برای مناظره و جلسات یاری می‌کردند؛ چنان‌که امام صادق علیه السلام هُمَرَان بن أعين شبیانی را برای مباحث قرآنی، أبان بن تغلب را برای عربی، زراه بن أعين را برای مباحث فقهی، مؤمن طاق را برای علم کلام، هشام بن سالم را برای ابحاث توحید، هشام بن حکم را برای مباحث امامت و ابو عمرو و حمزه را برای قرائت قرآن کریم معین کردند (در ک: مجلسی، ۱۴۴۰، ج ۴۷، ص ۴۰۷).

۶-۳. مسؤولیت تشکیل شورای انقلاب

از جمله فعالیت‌های انقلابی استاد شهید مرتضی مطهری قبل از پیروزی انقلاب تشکیل شورای انقلاب به امر امام خمینی رهبر انقلاب بود. ایشان پس از سفر به پاریس در زمان حضور امام در

نوفل لوشاتو پاریس و ملاقات با ایشان پیشنهاد تشکیل شورای انقلاب را دادند و این پیشنهاد مورد قبول امام قرار گرفت. سپس شورای انقلاب با عضویت چند تن از جمله آیت الله دکتر بهشتی تشکیل شد (جمشیدی، ۱۳۹۰، ص ۱۸۲).

بدون تردید واگذاری چنین اموری باید به دست افراد ماهر، خبره و آگاه به زمان صورت گیرد، در غیر این صورت به زیان جبران ناپذیر منتهی خواهد شد. در روایتی از امام صادق علیه السلام آمده است: «الْعَالَمُ بِرَبِّهِ لَا يَهُجُّ عَلَيْهِ اللَّوَائِسُ» (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۱، ص ۲۷)؛ کسی که زمان شناس باشد مشکلات بروی هجوم نخواهد آورد.

۴-۶. مطهری و یاران انقلاب

همسر شهید مطهری نقل می‌کند که آقایان مهدوی کنی، شهید باهنر، شهید مفتح، امامی کاشانی، شهید بهشتی و آیت الله خامنه‌ای که از محترمین و دوستان و همکارانشان بودند، در لحظات حساس و حوادث مهم پیش از انقلاب و بعد از انقلاب در کنار او و در ارتباط دائم بودند (جمعی از فضلا، ۱۳۶۷، ج ۲، ص ۱۱۳). این افراد و به خصوص شهید مطهری مصدقی از این آیه شریفه هستند که می‌فرماید: «الَّذِينَ جَاءُونَا بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَغْفِرْ لَنَا وَلَا خَوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالإِيمَانِ وَلَا جَعَلُلَ فِي قُلُوبِنَا غَلَالَ لِلَّذِينَ آتَئُونَا» (حشر: ۱۰)؛ کسانی که بعد از آن‌ها آمدند و می‌گویند پروردگارا ما و برادرانمان را که در ایمان بر ما پیشی گرفتند بیامرز و در دل‌هایمان حسد و کینه‌ای نسبت به مؤمنان قرار مده. به گفته بعضی مفسران، این آیه گرچه درباره مهاجرین، انصار و تابعین نازل شده است، اما دلیلی بر محدودیت آن وجود ندارد، بلکه تمام مسلمین را تاقیامت شامل می‌شود، از سوی دیگر از نظر ملاک و معیار و نتیجه نیز عمومیت دارد (مکارم شیرازی و همکاران، ۱۳۷۱، ج ۲۲، ص ۵۲۲).

۶-۵. کمک به مردم مظلوم فلسطین

بین سال‌های مبارزات انقلابی مردم ایران که سخن‌گفتن از فلسطین به دلیل مخالفت امام علیه السلام، با روابط دولت ایران با رژیم اسرائیل جرم محسوب می‌شد، استاد شهید مرتضی مطهری با کمک علامه طباطبایی و برخی دیگر از علماء اقدام به افتتاح حساب مخصوص در

بعضی بانک‌های ایران کردند تا مردم کمک‌های خود را به آن واریز کنند. این مسئله در اسناد ساواک به عنوان فعالیت سیاسی و مخالفت با توصیه‌های ساواک درج شده است (خسروشاهی، ۱۳۹۱، ص ۱۴۹ و ۱۵۶). این عملکرد شهید مطهری مصدق احساس مسؤولیت‌پذیری ایشان نسبت به مظلومان است، چنان‌که پیامبر ﷺ فرمود: «مَنْ أَصْبَحَ وَلَمْ يَهُتَّمْ بِإِمْرَأَ الْمُسْلِمِينَ فَلَيَسْ بُمُسْلِمٍ» (ابن بابویه قمی، ۱۳۶۶، ص ۱۳۱)؛ هر کسی کوشش نداشته باشد که خدمت به مردم مسلمان کند، مسلمان نخواهد بود».

۶-۶. تغذیه‌کننده فکر و اندیشه انقلاب

هرمزمان شهید مطهری درباره نقش این مبارز و الگوی انقلابی در پیشبرد اهداف انقلاب آورده‌اند:

«نقش مطهری در تلاش‌های سازنده [دوران مبارزه] قابل توجه و تقدیر است، ایشان تغذیه ایدئولوژیک نهضت سازنده را از طریق خطابه‌ها و مقالات فلسفی و اجتماعی و مناظره‌ها بیش از هر کس به عهده داشت. جواب‌گوی شباهات و سمپاشی‌های فکری فراوانی بود که از سوی عمال شرق و غرب برای انحراف نسل جوان مسلمان از طریق رسانه‌های جمعی با خواست رژیم کودتا [کودتا ۲۸ مرداد] پخش می‌شد. در عین حال به دلیل حضور در دانشگاه و مدارس علوم دینی پلی بود میان دو قشری که سال‌ها با توطئه‌های شرق و غرب از هم جدا نگذاشته شده بود» (جمعی از فضلا، ۱۳۶۷، ج ۲، ص ۳۱).

بر اساس آموزه‌های ثقلین، پرسش حق افراد و پاسخگویی وظیفه دانشمندان است. قرآن کریم در این باره می‌فرماید: «فَسَأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ» (نحل: ۴۳)؛ اگر نمی‌دانید از اهل اطلاع سؤال کنید. در روایتی از پیامبر اکرم ﷺ آمده است: «الْعِلْمُ خَرَائِنُ وَ مَفَاتِيحُ السُّؤَالِ فَاسْأَلُوا رَحْمَكُمُ اللَّهُ فَإِنَّهُ تُؤْجِرُ أَرْبَعَةَ السَّائِلِ وَ الْمُسْتَكَلِّمِ وَ الْمُسْتَمِعِ وَ الْمُحِبِّ لَهُمْ» (حرانی، ۱۴۰۴، ص ۴۱)؛ علم خزانی است که کلیدش پرسش است، پس پرسید، چون خداوند چهار [گروه] را اجر می‌دهد: پرسشگر، پاسخگو، شنونده و دوست‌دار آنان. با توجه به این حدیث، شهید مطهری نماد دانشمند پاسخگو به جامعه پرسشگر است.

۷-۶. شهادت شهید ضامن بقای انقلاب

شهید مطهری از پیشگامان و پیشقاولان صحنه جهاد قلمی و قدمی بود که با مرگ خون و با دستان قلم شده بر صحیفه انقلاب، حق و حقیقت رانگاشت و به دیگر سخن، مانند شمع سوخت و راه انقلاب را روشن کرد، بدین جهت است که امام راحل فرمودند:

«با ترور شخصیت‌های بزرگ ما، اسلام تایید می‌شود، نهضت ما زنده می‌شود و تمام اقشار ایران باز زنده‌گی را از سرگرفت، اگر یک سستی یا ضعفی پیدا کرده بود، زنده شد. اگر نبود شهادت این مرد بزرگ و اگر مرده بود در بستر خودش، این تایید نمی‌شد، این موج برنمی‌خواست» (موسوی خمینی^{ره}، بی‌تا، ج ۶، ص ۶۳).

این بدان جهت است که این شخصیت ارزشمند هدفی جز خدا نداشت و تمام هم و غم‌ش خدمت به اسلام و نشر علم و معارف دینی بود و ایشان بدون جرم و گناه شهید شد؛ مصادق این آیه شریفه که می‌فرماید: «وَإِذَا الْمَوْفَدُونَ سُئِلُواً ۖ بِأَيِّ ذَثِّ قُتِلُواۖ» (تکویر: ۸ و ۹)؛ به کدامین گناه کشته شدند. این جا است که امام راحل فرمودند:

«من قریب بیست سال این مرد را می‌شناسم، یک آدم به آن سالمی، یک آدم به آن ادب، به آن انسانیت، این را محکوم به قتلش می‌کنند، چرا؟ چه کرده آقای مطهری؟ کی را کشته بود؟ این انسان فیلسوف، عالم و فقیه، این بشر نیست؟ این بشر را این طور می‌کشند، بدون اینکه جرم داشته باشد» (موسوی خمینی^{ره}، بی‌تا، ج ۱۸، ص ۱۷۶).

البته استاد مطهری آماده شهادت بود، آن جا که خود گفته بود: «هر وقت خدا بخواهد ما را می‌برد، حالا اگر از طریق شهادت باشد، خیلی بهتر است» و ایشان حتی پیش‌بینی شهادتشان را کرده بود و می‌گفت: «من می‌دانم پس از قرنی نوبت من است» (جمعی از فضلا، ۱۳۶۷، ج ۲، ص ۱۴۴). جالب توجه این جاست که ایشان به دلیل خوابی که سه شب قبل از شهادت دیده بود، می‌دانست که حادثه مهمی رخ خواهد داد. تعبیر این خواب زیبا که برای همسرشان تعریف نمودند (جمعی از فضلا، ۱۳۶۷، ج ۲، ص ۱۱۶)، همان رویای صادقه و شهادت ایشان بود که چند روز پس از آن روی داد و این شهید بزرگوار به ملاقات رسول الله^{علیه السلام} و لقای حضرت حق شتافت.

۷. مطهری الگوی تحقیق و پژوهش

همان‌گونه که پیش از این نیز اشارت شد در میدان مسابقه بین خون شهید و جوهر قلم عالم بنا به فرموده امام صادق علیه السلام، جوهر قلم علما سنگین‌تر و برتر از خون شهدا است (این بابویه قمی، ۱۴۱۳، ج ۴، ص ۳۹۹). شهید مطهری گرچه هر دو ارزش را در خود جمع کرد و فراتر از هر دو قرار گرفت، اما از زاویه نگاشتن کتب سرآمد عام و خاص شد. ایشان جامع منقول و معقول و در بسیاری از مسائل صاحب نظر بود. در مهم‌ترین موضوعات کلی و جزئی اسلام از فلسفه و عقاید گرفته تا اخلاق و عرفان، از داستان گرفته تا تفسیر قرآن، از سیره و تاریخ گرفته تا تعلیم و تربیت و غیره با قلم و بیان شیوه‌ای خود وارد میدان می‌شد و دیدگاه‌های او معرف اسلام اصیل و مبین بنیان‌های اعتقادی، اخلاقی و اجتماعی آن بود. امام خمینی ره نسبت به آثار انسان‌ساز و سودمند این شهید، اینچنان فرمود:

«اکنون شنیده می‌شود که مخالفین اسلام و گروه‌های ضد انقلاب در صدد هستند که با تبلیغات اسلام شکن خود، دست جوانان عزیز دانشگاه‌ها را از استفاده از کتب این استاد فقید کوتاه کنند، من به دانشجویان و طبقه روشنفکر متعهد توصیه می‌کنم که کتاب‌های این استاد عزیز را نگذارند با دسیسه‌های غیر اسلامی فراموش شود» (موسوی خمینی^(۵)، بی‌تا، ج ۱۲، ص ۵۱).

- باید توجه داشت که این شهید مطهر که در حقیقت مطهر اندیشه‌ها بود و آثار ایشان به مثابه سنگ محک برای تشخیص سره از ناسره، نگهبانی از غور اخلاقی، مرزبانی حدود الهی و پاسداری از عقاید و ایده‌های ناب اسلام است. موضوعات و آثار نگاشته توسط ایشان به شرح زیر است:
۱. عقاید: توحید، عدل الهی، نبوت، خاتمیت، ختم نبوت، پیامبر اُمی، امامت و رهبری، ولاء‌ها و ولایت‌ها، امدادهای غیبی، مقدمه‌ای بر جهان‌بینی، انسان کامل، انسان و سرنوشت، فطرت، نقدی بر مارکسیسم، علل گرایش به مادی‌گری و ...
 ۲. مباحث قرآنی: آشنایی با قرآن، تفسیر سوره‌های حمد، نور، زخرف، دخان، جاییه، فتح، قمر، رحمان، واقعه، حدید، حشر، ممتحنه، صفت، جمعه، طلاق، تحریم، ملک، قلم و ...
 ۳. فقه: مسأله ربا، بیمه و بانک داری.
 ۴. فلسفه: شرح اصول فلسفه و روش رئالیسم، حرکت و زمان در فلسفه، شرح الهیات شفا،

شرح منظمه، فلسفه تاریخ، فلسفه اخلاق، مقالات فلسفی و

۵. تاریخ: بررسی نهضت‌های صد ساله اخیر، خدمات متقابل اسلام و ایران، دافعه و جاذبه علی، حماسه حسینی، و

۶. سیره: سیری در سیره نبوی، سیری در نهج البلاغه، سیری در سیره ائمه علیهم السلام، قیام و انقلاب مهدی علیهم السلام، داستان راستان و

۷. علوم اسلامی: یک دوره از علوم اسلامی شامل اصول فقه، فقه، منطق، فلسفه، عرفان و حکمت.

۸. موضوعات گوناگون: مسأله حجاب، نظام حقوق زن، اسلام و مقتضیات زمان، اخلاق جنسی و جهان غرب، تماشگاه راز، دهگفتار، بیست‌گفتار و ... (ر.ک. فاکر مبیدی، ۱۳۸۲، ص ۱۴۸).

در پایان یادآور می‌شود از آن جا که آثار شهید مطهری نقش مهمی در جلوگیری از انحراف جامعه داشت و مانعی بر سر راه دشمنان عقیدتی و فکری جامعه بود، دشمن تلاش می‌کرد همان‌گونه که شخص مرتضی مطهری را ترور فیزیکی کرده بود، شخصیت علمی وی را نیز با تبلیغات مسموم خود ترور کند و آثار گرانقدرش را مخدوش سازد و در نهایت ارشادات، رهنمون‌ها و افکارش را بی‌ارزش کند. از این رو بر همه دلسوزان اسلام ناب محمدی لازم است که جلوی این توطئه را بگیرند و این شاگرد راستین مکتب اسلام و آثار نفییش را از صورت فردی و شخصی خارج کرده و مانند یک خط و جریان فکری ممتاز مطرح کنند تا معیاری باشد برای تشخیص حق از باطل و ملاک جدایی صراط مستقیم اسلامی و انقلاب اسلامی از جریان‌های اسلام نما و انقلابی نما، همچنین معیار اطمینان بخشی باشد برای خنثی کردن اندیشه‌های منافقانه و دسیسه‌های خائنانه دشمنان که قصد دارند با القای افکار غیر اسلامی، نسل جوان ما را از اسلام حقیقی منحرف کنند.

همچنین توجه به این نکته ضروری است که شهید مطهری با آن که یک فیلسوف، متکلم، عارف و مجتهد بزرگ بود، هیچ مانعی سر راه خویش نمی‌دید تا برای نوجوان و جوان کتاب داستانی را بنویسد. در واقع ایشان معتقد بود که تربیت نسل جوان بسیار اهمیت دارد و برای تاثیر بیشتر بر آنان از زبان داستان کمک گرفت. اگر کسی بخواهد مطالعه روشنمند آثار استاد مطهری را دنبال کند، می‌باشد از آثار ساده و آسان شروع کند و پس از آن به مراحل بعدی که تا حدی دشوار است رجوع کند تا اثرگذاری بهتری داشته باشد.

نتیجہ گیری

مهم ترین نوع یادگیری انسان، یادگیری مشاهده‌ای است. از این رو یکی از روش‌های تربیت، تربیت به وسیله الگو است که از آن با عنوان «روش الگویی» یاد شده است. این روش در سرتاسر زندگی و ابعاد مختلف آن کاربرد دارد و از آنجاکه محتوای تربیت را به صورت عینی و عملی ارائه می‌دهد، در انتقال مفاهیم و آموزش برنامه‌های تربیتی بسیار مؤثر است. در منابع اسلامی، بر بهره‌گیری از الگو و پیروی از اصوله حسنی تأکید شده است. جامعه کنونی ما و بیویژه جوانان نیازمند شناخت الگویی مناسبند؛ چراکه در دوره جوانی که مهمترین دوره تکوین شخصیت افراد است، رشد کمالات انسانی از سرعت فزاینده‌تری برخودار است و در این دوره، فرد در آستانه ورود به جامعه است و همواره تلاش می‌کند که شخصیت خود را به گونه‌ای پی‌ریزی کند که سریع تر و بیش تر از دیگران مورد توجه هم‌نوعان و حتی سایر اقشار جامعه قرار گیرد و بیش از سایر افراد به فضایل و صفاتی که مورد توجه است، آراسته باشد. جوانان معمولاً برای نیل به این هدف به دنبال ابزارها و شیوه‌های مؤثری می‌گردند که یکی از مهم ترین اموری که در این راستا برای جوانان مفید واقع می‌شود، وجود یک سرمشق و الگوست که مراحلی از کمالات را با موفقیت پیموده باشد و از مقبولیت در نزد مردم نیز برخودار باشد. یکی از شخصیت‌های معاصر که می‌تواند الگویی موفق برای نسل حاضر حوزوی و دانشگاهی باشد؛ استاد شهید مرتضی مطهری است. شخصیتی که افرون بر دانش فراوان، مسلح به سلاح ایمان، زینده به فضایل اخلاقی و مجهز به برهان و منطق بود و در کنار روش‌تفکری، پاییند به آموزه‌های قرآن و عترت و در عین بلند مرتبگی علمی، در نهایت خضوع و فروتنی در برابر دیگران و نمونه تمام عیار یک انسان مطلوب و منطبق با آموزه‌های قرآنی و روایی بود. سیری در آثار علمی و عملی شهید مطهری و سخنان یاران، همسنگران و بستگان وی نشان می‌دهد که آیت الله شهید مطهری با جامعیتی که در علم و عمل داشت به حق الگوی مناسب برای نسل حاضر و آینده در ابعاد مختلف علمی و عملی اند و هر کس در هر موقعیت شغلی که باشد می‌تواند از ایشان در تعلیم و تدریس، سبک زندگی، اخلاق و تربیت و منش و روش درس گیرد. همچنین روشی است که این استاد بزرگ یک مبارز سیاسی، فقیه فیلسوف، عارف کامل، مونس قرآن، نویسنده موفق و توانا و انسان شرف‌اندیش و دورنگر است که می‌تواند برای خواستاران این معارف و ارزش‌های نیز الگوی نکو باشند.

فهرست منابع

• قرآن کریم

• نهج البلاغه

الف. کتب فارسی

۱. بیرو، آلن، فرهنگ علوم اجتماعی(انگلیسی- فرانسه- فارسی)، ترجمه باقر سارو خانی، تهران: کیهان، ۱۳۷۵.
۲. جمشیدی، مهدی، بنیادهای اجتماعی وقوع انقلاب اسلامی در نظریه علامه مرتضی مطهری، تهران: دانشگاه امام صادق علیهم السلام، ۱۳۹۰.
۳. جمعی از فضلا، سرگذشت های ویژه از زندگی استاد شهید مرتضی مطهری، جلد اول، چاپ چهارم، تهران: مؤسسه نشر و تحقیقات ذکر، ۱۳۶۷.
۴. جمعی از فضلا، سرگذشت های ویژه از زندگی استاد شهید مرتضی مطهری، جلد دوم، چاپ چهارم، تهران: مؤسسه نشر و تحقیقات ذکر، ۱۳۶۷.
۵. حکیمی، محمد رضا؛ محمد و علی، الحیاء، قم: دلیل ما، ۱۳۹۳.
۶. حسینی نسب، داوود، فرهنگ تعلیم و تربیت(واژه ها، تعاریف و اصطلاحات)، تبریز: احرار، ۱۳۷۵.
۷. خسروشاهی، هادی، درباره علامه سید محمد حسین طباطبائی، قم: کلبه شروق، ۱۳۹۱.
۸. دوگانه، ناصر، مسظیر، با همکاری مهدی علمی دانشور و کاظم میرزاوی و مهدی یزدی و محمد صالح کریمی، قم: معاونت تربیتی جامعه المصطفی(ص العالیه)، ۱۳۹۱.
۹. سارو خانی، باقر، دایره المعارف علوم اجتماعی، تهران: کیهان، ۱۳۷۵.
۱۰. عاشوری، ناد علی، زندگی نامه شهید مطهری، قم: انتشارات امام عصر علیهم السلام، ۱۳۹۰.
۱۱. فاکر میبدی، محمد، «مقاله آیه مطهر در آینه مطهر»، مجله حضور، شماره ۳۵، ۱۳۸۴.
۱۲. مطهری، مرتضی، سیری در زندگانی استاد مطهری، با مقدمه علی اکبر هاشمی رفسنجانی، چاپ هفدهم، قم: انتشارات صدر، ۱۳۹۲.
۱۳. ———، علل گرایش به مادیگری، بی جا، بی تا.
۱۴. ———، نهضت های اسلامی در صد ساله اخیر، چاپ ۳۲، قم: انتشارات صدر، ۱۳۸۶.
۱۵. ———، پاره ای از خورشید: گفته ها و ناگفته ها از زندگی استاد شهید مرتضی مطهری، تهران، مرکز نشر و تحقیقات ذکر، ۱۳۸۸.
۱۶. ———، احیای تفکر اسلامی، تهران، صدر، ۱۳۹۷.
۱۷. معین، محمد، فرهنگ فارسی متوسط، تهران: انتشارات امیرکبیر، ۱۳۶۳.
۱۸. مکارم شیرازی، ناصر، قرآن حکیم و شرح آیات منتخب، تحقیق محمد فقیهی رضایی و همکاران، چاپ سیزدهم، تهران: اسوه، ۱۳۹۶.
۱۹. ———، تفسیر نمونه، چاپ دهم، تهران: دارالکتب الإسلامية، ۱۳۷۱.

٢٥. موسوی خمینی، سید روح الله، صحیفه امام ره، چاپ چهارم، قم: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی ره، ۱۳۶۸.

ب. کتب عربی

١. ابن أبي جمهور، محمد، ١٤٥، عوالي اللئالي العزيزية في الأحاديث الدينية، تصحیح مؤسسه آل البيت علیهم السلام، مشهد: مؤسسه آل البيت علیهم السلام، ١٤٥٥.
٢. ابن بابویه، محمد بن علی، الأمالی، چاپ ششم، تهران: کتابچی، ١٣٧٦.
٣. _____، علل الشرائع، ترجمه هدایت الله مسترحمی، چاپ ششم، تهران: کتاب فروشی مصطفوی، ١٣٦٦.
٤. _____، من لايحضره الفقيه، تحقيق على اکبر غفاری، چاپ دوم، قم: دفتر انتشارات اسلامی وابسته به جامعه مدرسین حوزه علمیه، ١٤١٣.
٥. ابن شعبه حرانی، حسن بن علی، تحف العقول، تصحیح على اکبر غفاری، چاپ دوم، قم: جامعه مدرسین حوزه علمیه، ١٤٥٤.
٦. ابن منظور، محمد بن مکرم، لسان العرب، بیروت: دار صادر، بی تا.
٧. حرعاملی، محمد بن حسن، وسائل الشیعه الى تحصیل مسائل الشیعه، تصحیح مؤسسه آل البيت علیهم السلام، قم: مؤسسه آل البيت علیهم السلام، ١٤٦٩.
٨. طوسي، محمد بن حسن، تهذیب الأحكام في شرح المقنع للشيخ المفید رضوان الله عليه، تحقيق حسن موسوی خرسان، چاپ چهارم، تهران: دار الكتب الإسلامية، ١٤٠٧.
٩. على بن موسى الرضا المرتضی علیهم السلام، الفقه المنسوب إلى الإمام الرضا علیهم السلام، تصحیح مؤسسه آل البيت علیهم السلام، مشهد: مؤسسه آل البيت علیهم السلام، ١٤٥٦.
١٠. كلینی، محمد بن یعقوب، الکافی، تحقيق على اکبر غفاری و محمد آخوندی، تهران: دار الكتب الإسلامية، ١٤٠٧.
١١. مجلسی، محمد باقر، بحار الأنوار الجامعه لدرر أخبار الإمام الاطهار عليهم السلام، بیروت: مؤسسه الوفاء، ١٤٠٤.

ج. کتب انگلیسی

١. Cambridge advanced learners dictionary, Cambridge university press, third Edision, 2010.